

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
פר כהן משוה ופר עדה כל.														■
מנא הני מילי?														▲
(ויקרא ד) וישרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון - מה ת"ל הראשון? שיהא ראשון קודם לפר העדה בכל מעשיו.	דת"ר:													■ ! ◇
פר כהן משיח ופר העדה עומדים - פר כהן משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו, הואיל ומשיח מכפר ועדה מתכפרת, דין הוא שיקדים המכפר למתכפר, וכן הוא אומר: (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל.	ת"ר:													■ ◇
פר העלם דבר של צבור קודם לפר של עבודת כוכבים. מ"ט? האי חטאת והאי עולה														■ ◇
(ויקרא ה) והקריב את אשר לחטאת ראשונה - מה ת"ל? אם ללמד שתהא חטאת ראשונה, הרי כבר נאמר: ואת השני יעשה עולה כמשפט אלא זה בנה אב, שיהו כל חטאות קודמות לעולות הבאים עמהם וקיי"ל, דאפילו חטאת העוף קודמת לעולת בהמה.	ותניא:													■ ◇
פר עבודת כוכבים קודם לשעיר עבודת כוכבים.														■ ◇
אמאי? האי חטאת והאי עולה														⚡ ◇
חטאת עבודת כוכבים חסירא אל"ף, (במדבר טו) לחטת כתיב.	אמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:													■ ! ◇
כמשפט כתיב ביה.	רבא:													■ ! ◇
שעיר עבודת כוכבים קודם לשעיר נשיא. מ"ט? האי צבור והאי יחיד.														■ ◇
שעיר נשיא קודם לשעירת יחיד. מ"ט? האי מלך והאי הדיוט.														■ ◇
שעירת יחיד קודמת לכבשת יחיד.														■ ◇
כבשת יחיד קודמת לשעירת יחיד	והא תניא:													■ ⚡ ◇
תנאי היא, מר סבר: שעירה עדיפא, שכן נתרבתה אצל עבודת כוכבים ביחיד ומר סבר: כבשה עדיפא, שכן נתרבתה באליה.	אביי:													■ ! ◇
עומר קודם לכבש הבא עמו														■ ◇
שתי הלחם קודמים לכבשים הבאים עמהם.														■ ◇
זה הכלל: דבר הבא בגין ליום - קודם לדבר הבא בגין לחם.														■ ◇
האיש קודם לאשה - להחיות ולהשב אבדה, והאשה קודמת לאיש - לכסות ולהוציא מבית השבי.														■
בזמן ששניהם עומדים בקלקלה - האיש קודם לאשה.														■
היה הוא ואביו ורבו בשבי - הוא קודם לרבו, ורבו קודם לאביו, אמו קודמת לכולם.	ת"ר:													■ ◇
חכם קודם למלך ישראל, חכם שמת - אין לנו כיוצא בו, מלך ישראל שמת - כל ישראל ראויים למלכות.														■ ◇
מלך קודם לכהן גדול, שנאמר: (מלכים א' א) ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדוניכם וגו'.														■ ◇
כהן גדול קודם לנביא, שנאמר: (מלכים א' א) ומשה אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא, הקדים צדוק לנתן ואומר: (זכריה ג) שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעידך וגו', יכול הדיוטות היו? ת"ל: (זכריה ג) כי אנשי מופת המה, ואין מופת אלא נביא, שנאמר: (דברים יג) ונתן אליך אות או מופת.														■ ◇
משוח בשמן המשחה קודם למרובה בגדים														■ ◇
מרובה בגדים קודם למשיח שעבר מחמת קריו														■ ◇
משיח שעבר מחמת קריו קודם לעבר מחמת מומו														■ ◇
עבר מחמת מומו קודם למשוח מלחמה														■ ◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
משוח מלחמה קודם לסגן													■	◇
סגן קודם לאמרכל.													■	◇
מאי אמרכל?													^	
אמר כולא.	רב חסדא:												!	◇
אמרכל קודם לגובר													■	◇
גזבר קודם לראש משמר													■	◇
ראש משמר קודם לראש בית אב													■	◇
ראש בית אב קודם לכהן הדיוט.													■	◇
לענין טומאה, סגן ומשוח מלחמה איזה מהם קודם?	איבעיא להו:												^	◇
סגן ומשוח מלחמה שהיו מהלכים בדרך ופגע בהם מת מצוה, מוטב שיטמא משוח מלחמה ואל יטמא סגן, שאם יארע בו פסול בכהן גדול, נכנס הסגן ומשמש תחתיו.	מר זוטרא בריה דרב נחמן: ת"ש, דתניא:												■	!
משוח מלחמה קודם לסגן	והתניא:												⚡	◇
כי תניא ההיא - להחיותו.	רבינא:												!	◇
כהן קודם ללוי, לוי לישראל, ישראל לממזר, וממזר לנתין, ונתין לגר, וגר לעבר משוחרר.													■	◇
אימת? בזמן שכולם שוים, אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ - ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ.													■	◇
כהן קודם ללוי													■	◇
שנאמר: (דברי הימים א' כג) בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים.													■	◇
לוי קודם לישראל													■	◇
שנאמר: (דברים י') בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי (מתוך) וגו'.													■	◇
ישראל קודם לממזר													■	◇
שזה מיוחס, וזה אינו מיוחס.													■	◇
ממזר קודם לנתין													■	◇
זה בא מטפה כשרה, וזה בא מטפה פסולה.													■	◇
נתין קודם לגר													■	◇
זה גדל עמנו בקדושה, וזה לא גדל עמנו בקדושה.													■	◇
גר קודם לעבד משוחרר													■	◇
זה היה בכלל ארור, וזה לא היה בכלל ארור.													■	◇
אימת? בזמן שכולן שווין כו'.													■	◇
מה"מ?													^	
דאמר קרא: (משלי י') יקרה היא מפנינים, מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים.	רב אחא ברבי חנינא:												!	◇
בדין הוא שיקדים עבד משוחרר לגר, שזה גדל עמנו בקדושה, וזה לא גדל עמנו בקדושה, אלא זה היה בכלל ארור, וזה לא היה בכלל ארור.	תניא, רשב"י:												■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מפני מה הכל רצין לישא גיורת, ואין הכל רצין לישא משוחררת?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר ברבי צדוק:										^	◇
זו היתה בכלל ארור, וזו לא היתה בכלל ארור. דבר אחר: זו היתה בחזקת שמור, וזו לא היתה בחזקת שמור.	אמר להם: [רבי אלעזר ברבי צדוק]										!	◇
שאלו תלמידיו את רבי אלעזר: מפני מה הכלב מכיר את קונו, וחתול אינו מכיר את קונו?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:										^	◇
ומה האוכל ממה שעכבר אוכל משכה, האוכל עכבר עצמו עאכ"ו.	אמר להם: [רבי אלעזר]										!	◇
מפני מה הכל מושלים בעכברים?	שאלו תלמידיו את רבי אלעזר:										^	◇
מפני שטורן רע.	[רבי אלעזר]										!	◇
מאי היא?											^	
אפילו גלימי גייצי.	רבא:										!	
אפילו שופתא מרא גייצי.	רב פפא:										!	
חמשה דברים משכחים את הלימוד:	ת"ר:											■ ◇
האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול												■ ◇
והאוכל לב של בהמה												■ ◇
והרגיל בוינים												■ ◇
והשותה מים של שירי רחיצה												■ ◇
והרוחץ רגליו זו על גבי זו												■ ◇
אף המניח כליו תחת מראשותיו.	ויש אומרים:											■ ◇
חמשה דברים משיבים את הלימוד:												■ ◇
פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן												■ ◇
והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח												■ ◇
והרגיל בשמן זית												■ ◇
והרגיל בין ובשמים												■ ◇
והשותה מים של שירי עיסה												■ ◇
אף הטובל אצבעו במלח ואוכל.	ויש אומרים:											■ ◇
הרגיל בשמן זית.												■ ◇
מסייע ליה לרבי יוחנן												■
כשם שהזית משכה לימוד של שבעים שנה, כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה.	דאמר רבי יוחנן:											■ ■
והרגיל בין ובשמים.												■ ◇
מסייע ליה לרבא												■
חמרא וריחני פקחין.	דאמר רבא:											■ ■
והטובל אצבעו במלח.												■ ◇

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ♣ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובאחת.	ריש לקיש:											■	127
כתנאי												■	127
אחת ולא שתיים	רבי יהודה:					◆	■	■				◇	127
שתיים ולא שלש	רבי יוסי:					◆	■	■				◇	127
וסימניך: קמיצה.												■	127
עשרה דברים קשים ללימוד:												■	127
העובר תחת האפסר הגמל וכל שכן תחת גמל עצמו												■	127
והעובר בין שני גמלים												■	127
והעובר בין שתי נשים												■	127
והאשה העוברת בין שני אנשים												■	127
והעובר מתחת ריה רע של נבילה												■	127
והעובר תחת הגשר שלא עברו תחתיו מים מ' יום												■	127
והאוכל פת שלא בשל כל צרכו												■	127
והאוכל בשר מזהמא ליסטרון												■	127
והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות												■	127
והמסתכל בפני המת												■	127
ויש אומרים: אף הקורא כתב שעל גבי הקבר.												■	127
כשהנשיא נכנס, כל העם עומדים, ואין יושבים עד שאומר להם: שבו	ת"ר:											■	127
כשאב ב"ד נכנס, עושים לו שורה אחת מכאן ושורה אחת מכאן עד שישב במקומו												■	127
כשחכם נכנס, אחד עומד ואחד יושב עד שישב במקומו.												■	127
בני חכמים ותלמידי חכמים, בזמן שרבים צריכים להם - מפסיעין על ראשי העם												■	127
יצא לצורך - יכנס וישב במקומו.												■	127
בני ת"ח שממונים אביהם פרנס על הצבור, בזמן שיש להם דעת לשמוע - נכנסים ויושבים לפני אביהם ואחוריהם כלפי העם, בזמן שאין להם דעת לשמוע - נכנסים ויושבים לפני אביהם ופניהם כלפי העם.												■	127
אף בבית המשתה עושים אותם סניפין.	רבי אלעזר בר' ר' צדוק:											■	127
יצא לצורך - נכנס וישב במקומו.	אמר מר:											■	127
לא אמרו אלא לקטנים, אבל לגדולים לא, הוה ליה למבדק נפשיה מעיקרא	רב פפא:											■	127
לעולם ילמד אדם עצמו להשכים ולהעריב, כדי שלא יתרחק.	דאמר רב יהודה אמר רב:											■	127
האידינא דחלשא עלמא, אפילו לגדולים נמי.												■	127
אף בבית המשתה עושים אותם סניפים.	רבי אלעזר ב"ר צדוק:											■	127
בחיי אביהם בפני אביהם.	רבא:											■	127

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

הוריות-כהן משיח		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בימי רשב"ג נישנית משנה זו	רבי יוחנן:										■	◇	
רבן שמעון בן גמליאל נשיא, רבי מאיר חכם, רבי נתן אב"ד, כי הוה רשב"ג התם הוּו קיימי כולי עלמא מקמיה, כי הוּו עיילי רבי מאיר ורבי נתן הוּו קיימי כולי עלמא מקמיהו											○	■	◇
אמר רשב"ג: לא בעו למיהוי היכרא בין דילי לדידהו? תקון הא מתניתא.	[רשב"ג]										○	■	
ההוא יומא לא הוּו רבי מאיר ורבי נתן התם, למחר כי אתו, חזו דלא קמו מקמיהו כדרגילא מילתא, אמרי: מאי האי?											○	■	
אמרו להו: הכי תקון רשב"ג.											○	■	
אמר ליה ר"מ לרבי נתן: אנא חכם ואת אב"ד, נתקן מילתא כי לדין.	[רבי מאיר]										○	■	◇
מאי נעביד ליה?	[רבי נתן]										○	■	
נימא ליה: גלי עוקצים, דלית ליה, וכיון דלא גמר, נימא ליה: (תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו, למי נאה למלל גבורות ה' מי שיכול להשמיע כל תהלותיו, נעבריה, והוּו אנא אב"ד ואת נשיא. שמעינהו רבי יעקב בן קרשי, אמר: דלמא חס ושלום אתיא מלתא לידי כיסופא, אזל יתיב אחורי עליתיה דרשב"ג, פשט, גרס ותנא, גרס ותנא.	[רבי מאיר]										○	■	◇
אמר: מאי דקמא? דלמא חס ושלום איכא בי מדרשא מידי, יהב דעתיה וגרסה.	[רבי יעקב בן קרשי]										○	■	◇
למחר אמרו ליה: ניתי מר וניתני בעוקצין	[רבי יעקב בן קרשי]										○	■	◇
פתח ואמר.	[רשב"ג]										○	■	◇
בתר דאוקים, אמר להו: אי לא גמירנא כספיתנן, פקיד ואפקינהו מבי מדרשא.	[רשב"ג]										○	■	◇
הוּו כתבי קושייתא בפתקא ושדו התם, דהוּו מיפריק מיפריק, דלא הוּו מיפריק כתבי פירוקי ושדו.	[רבי יוחנן]										○	■	◇
אמר להו רבי יוסי: תורה מבחזין ואנו מבפנים?	[רבי יוסי]										○	■	◇
אמר להן רבן שמעון בן גמליאל: נייעילינהו, מיהו ניקנסינהו דלא נימרו שמעתא משמיהו.	[רשב"ג]										○	■	◇
אסיקו לרבי מאיר אחרים, ולר' נתן - יש אומרים.											○	■	◇
אחזו להו בחלמיהו זילו פייסוהו לרבן שמעון ב"ג											○	■	◇
רבי נתן אזל, רבי מאיר לא אזל, אמר: דברי חלומות לא מעלין ולא מורדין.											○	■	◇
כי אזל רבי נתן, אמר ליה רשב"ג: נהי דאהני לך קמרא דאבוך למהווי אב ב"ד, שויניך נמי נשיא?											○	■	◇
מתני ליה רבי לרבן שמעון בריה, אחרים אומרים: אילו היה תמורה לא היה קרב.	[רבי לרבן שמעון בריה]											■	◇